

گفتمان

دیوید هوارث

مترجم:

روح الله قاسمی

سرشناسه	: هوارث، دیوید
عنوان و نام پدیدآور	: Howarth, David
مشخصات نشر	: تهران: آرنا، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	: ۲۷۶ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۳۵۶-۲۵۰-۹
وضعیت فهرست نویسی	: فیهای مختصر
یادداشت	: فهرست نویسی کامل این اثر در نشانی: http://opac.nlai.ir قابل دسترسی است
یادداشت	: عنوان اصلی: Discourse
شناخته افزوده	: قاسمی، روح الله، ۱۳۵۹ -
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۸۰۳۳۶۸

نشر آرنا

عنوان	: گفتمان
مترجم	: روح الله قاسمی
ناشر	: آرنا
ناظر چاپ	: مهدی اکبری
صفحه آرایشی	: بهاره حاتمی
چاپ	: اول ۱۳۹۴
شمارگان	: ۱۰۰۰ نسخه
قیمت	: ۲۰۰۰۰ تومان
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۳۵۶-۲۵۰-۹

www.arnapub.com

فهرست مطالب:

پیشگفتار و قدردانی.....	۹
مقدمه: تعریف مفهوم گفتمان.....	۱۱
فصل اول: سوسور، ساختارگرایی و نظام‌های نمادین.....	۳۹
فصل دوم: ساختارگرایی، ساختارشکنی و متن‌وارگی.....	۷۵
فصل سوم: دیرینه‌شناسی اعمال گفتمانی فوکو.....	۹۹
فصل چهارم: تبارشناسی، قدرت/دانش و پرسمانی شدن.....	۱۳۳
فصل پنجم: محدودیت‌های ایدئولوژی در نظریه مارکسیستی.....	۱۶۷
فصل ششم: نظریه گفتمان لاکلا و موفه.....	۱۹۷
فصل هفتم: کاربرد نظریه گفتمان.....	۲۴۱
منابع.....	۲۷۳

پیشگفتار و قدردانی

به تازگی مفهوم گفتمان کاربرد گسترده‌ای در علوم انسانی و اجتماعی پیدا کرده است؛ بطوری که بسیاری از دانشمندان این مفهوم را برای تعیین و تحلیل مسایل در زمینه‌های پژوهشی خاص‌شان بکار برده‌اند. بهر حال، در حداکثر موارد، بویژه در علوم اجتماعی، برداشت‌های زیربنایی که آنها از گفتمان مطرح می‌کنند عمدتاً تلویحی و به لحاظ مفهومی تحت موضوعیت باقی مانده‌اند. بنابراین، تمرکز این کتاب بر معرفی، توضیح و زمینه‌سازی برخی روش‌هایی است که این مفهوم را در علوم انسانی به کار برده است. بویژه من بر پیشرفت‌هایی درون سنت‌های پژوهشی ساختارگرا، پساساختارگرا و پسامارکسیستی تمرکز می‌کنم و رویکردی به تحلیل اجتماعی و سیاسی مطرح می‌کنم که بر اساس نظریه گفتمان ارنستو لاکلا و چانتال موفه بنا شده است. بنابراین، من بیشترین توجه را بر نوشته‌های فردیناند دو سوسور و کلودلوی اشترواس، ژاک لاکان، ژاک دریدا، میشل فوکو، آنتونیو گرامشی، لوئیس آلتوسر، میشل پیشو، ارنستو لاکلا و چانتال موفه و آنهایی که گستره‌ای از چالش‌ها را به این دیدگاه افزوده‌اند، متمرکز می‌کنم. همچنین من به بررسی متفکرین و نویسندگانی که این رویکرد را برای انجام پژوهش تجربی بکار برده‌اند، اهتمام می‌ورزم. بنابراین، این کتاب به ناچار از پرداختن مفصل به مفاهیم مرتبط با گفتمان و تحلیل گفتمان خودداری می‌کند، اگرچه به انتقادهایشان درباره رویکردی که در اینجا مورد بحث قرار می‌گیرد، می‌پردازد. اینها بطور آشکار، تفسیر هرمنوتیکی از

گفتمان پاول ریکور، الگوی ارتباطی زبان یورگن هابرماس، تفسیر پسامدرنیسم از گفتمان ژان فرانسوا لیونار و رویکرد تحلیل گفتمان انتقادی نورمن فرکلاف را در بر می‌گیرد. من امیدوارم که این نوشته‌ها را بطور مفصل‌تری در مجالی دیگر بررسی کنم.

تحریر این کتاب بطور اجتناب‌ناپذیری و خوشبختانه مدیون و وام‌دار برخی افراد است؛ استوارت هال و یوهان هافمن نکات ارزنده‌ای را در طرح اولیه برای این کتاب اظهار داشته‌اند. من همچنین می‌خواهم که مراتب سپاسگزاری را به الن کاردو، مارک دونی، جو فوراکر، جاسون گلینوز، الجاندرو گروپ، دیوید موریس، مانیس استاور کاکیس و ژاکوب تورفینگ برای اظهارات و تاملاتشان درباره بخش‌های مختلف کتاب به جا آورم. من بویژه از استون گریگس، ارنستو لاکلا، تود لاندمن، جیمز تولی و بطور خاص التا نوروال برای مطالعه و اظهار نظر درباره تمام دستنویس‌ها سپاسگذار و مدیدن هستم. به هر حال می‌خواهم از فرانک پارکین، جاستین وگهان و مارتین کوکس برای نظرات و پیشنهاداتشان و گینور کلمنتس و ویوکرانکل در *open university press* برای شکیبایی‌اش جهت تحویل نهایی دست‌نویس‌ها تشکر کنم. سرانجام من می‌خواهم از دانشجویان دانشگاه استافوردشیر، مدرسه تابستانی *ECPR* و برنامه تحلیل ایدئولوژی و گفتمان در دانشگاه اسکس که برخی ایده‌ها و مباحث مطرح شده در آنجا را شنیدند و نقد کردند، تشکر کنم. مسلماً من مسئولیت کامل محدودیت‌ها و نقاط ضعف مباحث نهایی عنوان شده در این کتاب را به عهده می‌گیرم.